

והנסיון מעיד על זה שהדור שאני מצאתי היו כולם דרים בעיר העתיקה ובזמני התחילו לבנות בתים מחוץ לעיר וכל רוב מנין ובנין של הישוב היה ברחוב שנקרא רחוב חברון והיינו מרחוב היהודים ולמטה ע"י שערי בית המקדש שכל היראים שעברו ושבו ברחוב זה היו משתחווים נגד שערי בית המקדש והרחוב "מזבנה" עד שער שכם וברחוב באבע חאטע עד שער האריות בשטח הזח היו שנים ועשרים בחי כנסיות ספרדים ואשכנזים ושתי הישיבות הגדולות תורת חיים ו"חיי עולם" מלבד ישיבות הספרדים ובשטח הזח היו חמשה עשר בתי מקואות ובבתי הכנסיות של שומרי החומות שהם ע"י שערי בית המקדש הנקרא שער חנויות היו שם משמרות היינו משמר הראשון מתחילת הלילה עד חצות ומשמר השני מחצות הלילה עד אור הבוקר **וישוב הזה היו מעורבים**

בשכנות עם ערבים עם כל זאת לא היה פחד לילך יחידי שלא היה שום שנאה מערבים לישראל

אדרבא היתה אהבה בין השכנים הערבים וישראל אני בעצמי נתנדלתי בשכנות עם הערבים שהוא

הישמעאלי היה בעל החצר וא"מ ז"ל היה בתור שכן והמשמר הראשון הלכו לביתם בחצי הלילה והמשמר השני באו אף מרחוב "באבע חאטע" ולא היה להם שום פחד ומהם שהלכו להכותל המערבי בחצות הלילה לומר תיקון חצות בבכיות והתלהבות גדולה ולא היה שום פחד מהשכנים שלנו ונראה עין בעין שנתקיים הפסוק וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך [דברים כח] כי ממש היה נקרא שם ה' על כולם על הגברים ונשים ועל הילדים וילדות היינו שהגברים היו מעוטרים בזקנים ובפיאות ארוכות וגם הילדים בפיאות ארוכות והנשים בבגדי צניעות

אשרי עין ראתה כל אלה אשרי עין שראו הילדים הולכים מה"חדרים" לביתם בימים ובלילות עם הגמרות תחת זרועותיהם אשרי אוזן ששמעו אח קול הזמירות בליל שבת קודש שבידוע שהרחובות של עיר העתיקה קצרים מאד והחלונות זו כנגד זו בב' וג' קומות ובעת שהתחילו כולם לומר זמירות היה קולם הולך בכל הרחובות וכולם הרגישו קדושת המקום וקדושת השכינה ממש שנתקיים אז הפסוק כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך והיה מחניך קדוש [דברים כג] אבל בעוונותינו הרבים מעת שחסרנו כל אלה שהכניסו פריצות במקום צניעות ובלוריוח במקום פיאה וזקן ושעורי ערב מבחורים ובחורות במקום משמורים ומורים ומורות במקום מלמדים וספרי חיצונים במקום ספר צאינה וראינה וכהנה וכהנה **אז נתקיים הפסוק ולא יראה בך ערות דבר ושם מאחרין**

[דברים פג] והכניס הקב"ה שנאה כבושה מערבים לישראל והרגו מהם כמה שהרגו והנשאר ברחו

חוץ לעיר ואפילו מי שהיו להם חצרות ובתים מקנין כספם בירושלים העתיקה הניחו אותם וברחו חוץ לעיר ונתקיים מחדש נחלתינו לזרים בתינו לנכרים [איכה ה] אף בתי כנסיות ובתי מדרשות שכמעט לא נפסק מהם קול התורה לא ביום ולא בלילה מהם חרבו ומהם נשרפו ובכללם ישיבת חורת חיים ובבתי כנסיות הנשארים יושבים ערבים ועושים שם מה שרוצים ונתקיים מחדש באו גוים בנחלתיך ממאו אח היכל קדשך אוי לנו שעוונותינו גרמו לנו שלאחר אלף ושמונה מאות שנה היו יושבים אבותינו בעיר העתיקה בקדושה ונמהרה והעיר חרבה בעוונותינו וגלה יקרנו וכעת לא נמצא איש אחד בכל השטח שיזכיר את שם ה' תהלה לאל שיש לנו זכות לילך אצל כוחל המערבי וגם כן בפחד